

עין משפט
נר מצוה

כא:

הישן תחת המטה פרק שני סוכה

מסורת הש"ס

(א) ויחמה י... (ב) ולעיל י...
(ג) ולעיל י... (ד) ולעיל י...
(ה) ויחמה י... (ו) ויחמה י...
(ז) ויחמה י... (ח) ויחמה י...
(ט) ויחמה י... (י) ויחמה י...
(יא) ויחמה י... (יב) ויחמה י...
(יג) ויחמה י... (יד) ויחמה י...
(טו) ויחמה י... (טז) ויחמה י...
(יז) ויחמה י... (יח) ויחמה י...
(יט) ויחמה י... (כ) ויחמה י...
(כא) ויחמה י... (כב) ויחמה י...
(כג) ויחמה י... (כד) ויחמה י...
(כה) ויחמה י... (כו) ויחמה י...
(כז) ויחמה י... (כח) ויחמה י...
(כט) ויחמה י... (ל) ויחמה י...

תורה אור השלם

1. עור ובשר תלבישני
ובעצמות גוידים
תסבכני: איוב י א
2. ויהי בעץ שחול על
פליג מים אשר רחיו יתן
בעתו ועלה לא יבול
ובל אשר יעשה וצליה:
תהלים א ג

הגהות הב"ח

(א) י"י ד"ה וזה ר'
שמעון וי' קבע בעיא
דכ"י ד' (ב) חו"ס ד"ה
ש"ן לה קבע
שמעון וי' ד"ה
קבע בעיא ק' פ"ט:

מוסף רש"י

שאפילו שיחת תלמיד
חכמים צריכה לימוד.
כדי להתמדה לזכר כלשונם
שהוא כלשון נקי ועשיר
ומלא י"י י"י. שאמר
ועלה לא יבול. ועלה
הי דבר קל שבקל. ומי
לא יבול ללמוד לא יך
(לצינור וכו').

בקבר הסהוס. כלומר כספק קבר: דיש כמה אנרוסיס. מן החכמים
לקרקע: נוהגין היינו. אלמלא אהל ערוא לאו אהל הוא: **הואל**
ולגבה עשויס. לישן על גבה ולא תחמיה לפיכך אין לה שם אהל:
על הרועיס. שמכניסין ראשיהן תחת כריסס: להכי נקט גבי מטה
מנעלים וסנדלים דלמרי' כנגד בתרא
(דף נח.) אהו מטה של תלמידי
חכמים כל שאין תחמיה אלא מנעלים
של כעל גביה נימות החמה ומנעלים
נימות הגשמים שנתנם שם כשהוא
כא לשכב ולישן חולק מנעלו ונתנן
תחת מטתו אצל לתת תחמיה דכריס
אחרים גנאי הוא לו שמרגיל בני
הבית לשס"ט: על בני מעיין. גג
שדרכה' שלהן מגיין עליהן: **ספוכניס.**
אלמלא סק קרי ליה: **ואיבעית אימא.**
ל' יהודה מטה אהל היא אלא היינו
טעמא דשמי משום דסוכה אהל קבעו
הוא: **ולא אפי עראי ומכעל קבע.**
להסקי שם הסוכה מכאן: **וזה ר'**
שמעון דאמר נמי סוכה קבע (א).
דכ"י ארבע' דפנת ואמר' פסק
קמא (דף י: ו) ר' יהודה ור' שמעון
ורבן גמליאל ור' אליעזר ואחרים
כולהו סקירא להו סוכה דירת
קבע בעינן וקאמר דתמתינן לפי
דרכי למדעו שהינן תחת המטה לא
יכא ידי חובתו: **משיחאו.** לשון שיחת
חולין ושמה: **מלא.** חדתא אגב
אורחיה דאילו לאשמעינן שני דכריס
שלמדנו הולך כלשונו דכריס שכול
להנין זו דבר חידוש דלי אמרת
מדכריס לא שמעינן מיניה שמהא שיחת
חולין לריכה ליתן לב ללומדה אכל
השמה אשמעינן דלרין לשונות און
אף לשיחתן שאף היא סופה להנין
בה דבר מורה מדכריס משמע דכרי
חורה שהוא מתכוין ללמדן תלמידים:
לריכה לומר. כרין לשומעם שיטו
לה לב: ועליו. דכר קל שנו:
מתני' ככרעי המט. מטה שלמה:
ר' יהודה אומר כו'. טעמא מפרכ
גמרא: **גמ' שאין לה קבע.**
שמטלטלת על ידי מטה ור' אהל
לטעמי' דלמר סוכה דירת קבע
בעינן: **שמעמיה כו'.** ואע"פ שלא
למדנו פסול אלא לספק הואיל ועיקרו
של ספק אלו מעמידין היו כאליו
סיקן דכריס אלא על גבי יתדות אכל
כל דופני הסוכה אינן אלא מטות
משלשה ארדין לא פסול ר' יהודה
דהא לא גמרי' פסול מיניה לסוכה אלא
לסיכון חוה לא הוא ולא מעמידו כפסולו'
ולענין קבע נמי יש קבע לסיכון:
מתני'

בבקר התהום תניא כוותיה דרבא ר' יהודה
אומר לא היו מביאין דלתות כל עיקר מפני
שדעתו של תינוק גסה עליו שמא יוציא
ראשו או אחד מאבריו ויטמא בבקר התהום
אלא מביאין שוורים המצרים שכריסותיהן
רחבות והתינוקות יושבין על גביהן וכוסות
של אבן בידיהן הגיעו לשילוח ירדו ומלאום
ועלו וישבו להן על גביהן והרי מטה ריש
בה כמה אנרופוס ותנן ר' יהודה אומר
גוהגים היינו שהיינו ישנים תחת המטה בפני
הזקנים שאני מטה הואיל ולגבה עשויה
שוורים נמי לגבן עשויים כי אתא רבין א"ר
אלעזר שאני שוורים הואיל ומגנינים על
הרועים כחמה מפני החמה ובגשמים מפני
הגשמים אי הכי מטה נמי הואיל ומגניה על
מנעלים וסנדלים שתחתיה אלא אמר רבא
שאני שוורים הואיל ועשויים להגין על בני
מעיים שלהן שנאמר יעור ובשר תלבישני
ובעצמות גוידים תסוככני ואי בעית אימא
ר' יהודה לטעמיה דאמר ר' סוכה דירת קבע
בעינן והוה ליה מטה דירת עראי וסוכה אהל
קבע וולא אתי אהל עראי ומכעל אהל קבע
והא ר' דאמר נמי סוכה דירת קבע בעינן
(הא) ואתי אהל עראי ומכעל אהל קבע
(אין) בהא פליגי מר סבר אתי אהל עראי
ומכעל אהל קבע ומר סבר לא אתי אהל
עראי ומכעל אהל קבע: א"ר שמעון מעשה
במבי עבדו: תניא א"ר שמעון שיחתו של
רבן גמליאל למדנו שני דברים למדנו
שעבדים פטורים מן הסוכה ולמדנו שהישן
תחת המטה לא יצא ידי חובתו ולימא
מדכריסו של רבן גמליאל מילתא אגב אורחיה
קמ"ל כי הא ד' דאמר רב אחא בר אדא
ואמרי לה אמר רב אחא בר אדא אמר רב
המנונא אמר רב מגין שאפי' שיחת תלמידי
חכמים צריכה לימוד שנאמר ועלה לא
יבול: **מתני' א' הסוכן** וכתבו בכרעי המטה
כשרה ר' יהודה אומר יאם אינה יכולה לעמוד
בפני עצמה פסולה: **גמ' מ"ט דר' יהודה**
פליגי בה רבי זירא ורבי אבא בר מומל חד
אמר מפני שאין לה קבע וחד אמר מפני
שמעמידה בדבר המקבל טומאה מאי בינייהו
כגון שנעץ שפודין של ברזל וסיכך עליהם
למאן דאמר לפי שאין לה קבע הרי יש
לה קבע ומאן דאמר מפני שמעמידה

בדבר המקבל טומאה הרי מעמידה במקבל טומאה אמר
אבוי ילא שנו אלא סמך אבל סיכך על גב המטה כשרה מאי טעמא
למאן דאמר לפי שאין לה קבע הרי יש לה קבע למאן דאמר מפני
שמעמידה בדבר המקבל טומאה הרי אין מעמידה בדבר המקבל טומאה:
מתני'

דבר המקבל טומאה הרי מעמידה במקבל טומאה אמר
אבוי ילא שנו אלא סמך אבל סיכך על גב המטה כשרה מאי טעמא
למאן דאמר לפי שאין לה קבע הרי יש לה קבע למאן דאמר מפני
שמעמידה בדבר המקבל טומאה הרי אין מעמידה בדבר המקבל טומאה:
מתני'

דבר המקבל טומאה הרי מעמידה במקבל טומאה אמר
אבוי ילא שנו אלא סמך אבל סיכך על גב המטה כשרה מאי טעמא
למאן דאמר לפי שאין לה קבע הרי יש לה קבע למאן דאמר מפני
שמעמידה בדבר המקבל טומאה הרי אין מעמידה בדבר המקבל טומאה:
מתני'

דבר המקבל טומאה הרי מעמידה במקבל טומאה אמר
אבוי ילא שנו אלא סמך אבל סיכך על גב המטה כשרה מאי טעמא
למאן דאמר לפי שאין לה קבע הרי יש לה קבע למאן דאמר מפני
שמעמידה בדבר המקבל טומאה הרי אין מעמידה בדבר המקבל טומאה:
מתני'

דבר המקבל טומאה הרי מעמידה במקבל טומאה אמר
אבוי ילא שנו אלא סמך אבל סיכך על גב המטה כשרה מאי טעמא
למאן דאמר לפי שאין לה קבע הרי יש לה קבע למאן דאמר מפני
שמעמידה בדבר המקבל טומאה הרי אין מעמידה בדבר המקבל טומאה:
מתני'

עראי כיון דלי שקיל לה למטה איכא הרי עשרה והסוכה מתקיימת כדאמר אבוי דלמר אין לה קבע הרי יש
לה קבע כלומר אי שקיל לה למטה דמטה לחודה קיימא ואין הסוכה נפסלת כשציל שהכניס בה מטה ומיעט אריה מדי דהוה
אכריס וכסמות דפרק קמא (דף ג:) לא היו מיעוט לא לענין עשרה ולא לענין עשרים:

ובעצמות גוידים תסוככני. אף על גב דהאי קרא נאדם
תמיך כל שכן כהמה שכריסה למטה כעין אהל:
למדנו שעבדים פטורים מן הסוכה. ואע"ג דהאי מלות עשה
שהזמן גמרא אצטרך לאשמעינן דלא מימא דחייבין
משום דכתיב משכו כעין מדורו
כדלקמן בשליה פירקין (דף כח:):
שאין אה קבע. (ט) שמטלטלת
על ידי המטה ורבי יהודה
לטעמיה דלמר סוכה דירת קבע כן
פירש בקונטרס לפי סברה זו מינו
למימר דפליגי נמי בסוכה שזראש
גמליאל ור' עקיבא כזראש הספינה
דכזראש העגלה נמי פליגי והא דמודה
רבן גמליאל כזראש הספינה לכשרה
היכא דיכולה לעמוד כרות שאינה
מזויגה דיכזראש כזלמרי' לקמן (טס)
אע"ג דמטלטלת ע"י הספינה שאני
ספינה דאורחא כהכי ומשיכא קבע
אע"ג דמטלטלת ואפילו למאן דמפרש
הכא טעמא דתמתינן משום דכר
המקבל טומאה מכל מקום מודה הוא
דפליגי נמי בטעמא דדירת קבע מדע
מדלא קאמר איכא בינייהו כגון
סמכי כזריה מינה ומגדל המחזיקים
ארבעים קאה כלל שהם כוריים
ביבס דלמאן דלמר לפי שאין לה
קבע הכא נמי אין לה קבע דמטלטלת
ולמאן דלמר לפי שמעמידה דכרי
המקבל טומאה הני כיון דכאין
במה שטורים כדמתן פרק ט"ו
דכלים (מ"א) ומיחא קשה דלקמן (דף
ג.) דפסיל ר' יהודה סוכה על גבי
כמהה מאי טעמא משום דכתיב חג
הסכות תעשה לך שבעת ימים סוכה
הכרויה לשבעה חו אינה ראויה לפי
שאין עולין בה י"ט והשמה מיפוק
ליה משום דמטלטלת ע"י כמהה
ואינה קבע מידי דהוה אסומן ככרעי
המטה וירושלמי משמע דטעמא
לפי שאין לה קבע שאין לה י'
טפחים מן המטה עד לגב דהך פלוגתא
דר' זירא ור' אבה דהכא מתני לה
בירושלמי כר' אמר ר' אבה וזה
לשונו אמר רבי אמר על שם שאין
מכרעי המטה לספק עשרה טפחים
אמר ר' אבה משום שאין מעמידין
דכרי טמא הא מני מעשה בירושלים
היו משלשלין מטותיהן לפני חלונותיהן
והיו מסככין על גביהן אין מימא
משום שאין מעמידין על דבר טמא
הא לית ליה טעמא אלא משום שאין
מכרעי המטה לספק י' טפחים עד
כאן ירושלמי ואותן של אנשי ירושלים
היה עשרה מכרעי המטה לספק והא
דקתני דתמתינן רבי יהודה אומר אם
אינה יכולה לעמוד מעמדה אסורה
דמשמע הא יכולה לעמוד כמו שפסקה
על יתדות כשרה אע"פ שאין מכרעי
המטה לספק עשרה לא תשיב

עראי ומכעל אהל קבע.
והא ר' שמעון נמי דכ"י
סוכה דירת קבע. וקתני
מעשה ככרי עבדו של
רבן גמליאל כו'. ופליגי
על ר' יהודה. ואסיקנא
בהא פליגי. ר' שמעון
(סבר) אתא אהלי עראי
ומכעל אהל קבע. ור'
יהודה סבר לא. רבי יהודה
ור' שמעון פורשינן פסק
הראשון. אמר אבוי. רבי
ור' ישיהו ור' יהודה
ובתי שפא ור' שמעון
ורבן גמליאל ור' אליעזר
ואחרים. כוליהו סברא
להו סוכה דירת קבע
בעינן. ומגין שאפי' שיחת
חכמים צריכה לימוד.
שנאמר ועלה לא יבול.
פסאנו כי עליו האילן
נקראו שיתים. וכתיב
תחת אחז השיתים. וכתיב
וכל שיה השדה. וכתיב בין
שיתים יתקן. כמו שנקראו
דברי תורה שיתא. וכתיב
והקצות היא השיתין.
פ"ק (הסוכן) (הסוכן)
פסול ככרעי המטה
כשרה. אמר אבוי לא
שנו אלא פסול. שנמצא
מחזיק (א) הסוכן (אלא ר'
יהודה) דכרי שאין לו
קבע. ויש אומרים דכרי
המקבל טומאה. אבל סיכך
על בני המיטה וכחלי
המיטה הן דפנתו. כדרי
הכל כשרה.

עראי ומכעל אהל קבע.
והא ר' שמעון נמי דכ"י
סוכה דירת קבע. וקתני
מעשה ככרי עבדו של
רבן גמליאל כו'. ופליגי
על ר' יהודה. ואסיקנא
בהא פליגי. ר' שמעון
(סבר) אתא אהלי עראי
ומכעל אהל קבע. ור'
יהודה סבר לא. רבי יהודה
ור' שמעון פורשינן פסק
הראשון. אמר אבוי. רבי
ור' ישיהו ור' יהודה
ובתי שפא ור' שמעון
ורבן גמליאל ור' אליעזר
ואחרים. כוליהו סברא
להו סוכה דירת קבע
בעינן. ומגין שאפי' שיחת
חכמים צריכה לימוד.
שנאמר ועלה לא יבול.
פסאנו כי עליו האילן
נקראו שיתים. וכתיב
תחת אחז השיתים. וכתיב
וכל שיה השדה. וכתיב בין
שיתים יתקן. כמו שנקראו
דברי תורה שיתא. וכתיב
והקצות היא השיתין.
פ"ק (הסוכן) (הסוכן)
פסול ככרעי המטה
כשרה. אמר אבוי לא
שנו אלא פסול. שנמצא
מחזיק (א) הסוכן (אלא ר'
יהודה) דכרי שאין לו
קבע. ויש אומרים דכרי
המקבל טומאה. אבל סיכך
על בני המיטה וכחלי
המיטה הן דפנתו. כדרי
הכל כשרה.

עראי ומכעל אהל קבע.
והא ר' שמעון נמי דכ"י
סוכה דירת קבע. וקתני
מעשה ככרי עבדו של
רבן גמליאל כו'. ופליגי
על ר' יהודה. ואסיקנא
בהא פליגי. ר' שמעון
(סבר) אתא אהלי עראי
ומכעל אהל קבע. ור'
יהודה סבר לא. רבי יהודה
ור' שמעון פורשינן פסק
הראשון. אמר אבוי. רבי
ור' ישיהו ור' יהודה
ובתי שפא ור' שמעון
ורבן גמליאל ור' אליעזר
ואחרים. כוליהו סברא
להו סוכה דירת קבע
בעינן. ומגין שאפי' שיחת
חכמים צריכה לימוד.
שנאמר ועלה לא יבול.
פסאנו כי עליו האילן
נקראו שיתים. וכתיב
תחת אחז השיתים. וכתיב
וכל שיה השדה. וכתיב בין
שיתים יתקן. כמו שנקראו
דברי תורה שיתא. וכתיב
והקצות היא השיתין.
פ"ק (הסוכן) (הסוכן)
פסול ככרעי המטה
כשרה. אמר אבוי לא
שנו אלא פסול. שנמצא
מחזיק (א) הסוכן (אלא ר'
יהודה) דכרי שאין לו
קבע. ויש אומרים דכרי
המקבל טומאה. אבל סיכך
על בני המיטה וכחלי
המיטה הן דפנתו. כדרי
הכל כשרה.

עראי ומכעל אהל קבע.
והא ר' שמעון נמי דכ"י
סוכה דירת קבע. וקתני
מעשה ככרי עבדו של
רבן גמליאל כו'. ופליגי
על ר' יהודה. ואסיקנא
בהא פליגי. ר' שמעון
(סבר) אתא אהלי עראי
ומכעל אהל קבע. ור'
יהודה סבר לא. רבי יהודה
ור' שמעון פורשינן פסק
הראשון. אמר אבוי. רבי
ור' ישיהו ור' יהודה
ובתי שפא ור' שמעון
ורבן גמליאל ור' אליעזר
ואחרים. כוליהו סברא
להו סוכה דירת קבע
בעינן. ומגין שאפי' שיחת
חכמים צריכה לימוד.
שנאמר ועלה לא יבול.
פסאנו כי עליו האילן
נקראו שיתים. וכתיב
תחת אחז השיתים. וכתיב
וכל שיה השדה. וכתיב בין
שיתים יתקן. כמו שנקראו
דברי תורה שיתא. וכתיב
והקצות היא השיתין.
פ"ק (הסוכן) (הסוכן)
פסול ככרעי המטה
כשרה. אמר אבוי לא
שנו אלא פסול. שנמצא
מחזיק (א) הסוכן (אלא ר'
יהודה) דכרי שאין לו
קבע. ויש אומרים דכרי
המקבל טומאה. אבל סיכך
על בני המיטה וכחלי
המיטה הן דפנתו. כדרי
הכל כשרה.

עראי ומכעל אהל קבע.
והא ר' שמעון נמי דכ"י
סוכה דירת קבע. וקתני
מעשה ככרי עבדו של
רבן גמליאל כו'. ופליגי
על ר' יהודה. ואסיקנא
בהא פליגי. ר' שמעון
(סבר) אתא אהלי עראי
ומכעל אהל קבע. ור'
יהודה סבר לא. רבי יהודה
ור' שמעון פורשינן פסק
הראשון. אמר אבוי. רבי
ור' ישיהו ור' יהודה
ובתי שפא ור' שמעון
ורבן גמליאל ור' אליעזר
ואחרים. כוליהו סברא
להו סוכה דירת קבע
בעינן. ומגין שאפי' שיחת
חכמים צריכה לימוד.
שנאמר ועלה לא יבול.
פסאנו כי עליו האילן
נקראו שיתים. וכתיב
תחת אחז השיתים. וכתיב
וכל שיה השדה. וכתיב בין
שיתים יתקן. כמו שנקראו
דברי תורה שיתא. וכתיב
והקצות היא השיתין.
פ"ק (הסוכן) (הסוכן)
פסול ככרעי המטה
כשרה. אמר אבוי לא
שנו אלא פסול. שנמצא
מחזיק (א) הסוכן (אלא ר'
יהודה) דכרי שאין לו
קבע. ויש אומרים דכרי
המקבל טומאה. אבל סיכך
על בני המיטה וכחלי
המיטה הן דפנתו. כדרי
הכל כשרה.

עראי ומכעל אהל קבע.
והא ר' שמעון נמי דכ"י
סוכה דירת קבע. וקתני
מעשה ככרי עבדו של
רבן גמליאל כו'. ופליגי
על ר' יהודה. ואסיקנא
בהא פליגי. ר' שמעון
(סבר) אתא אהלי עראי
ומכעל אהל קבע. ור'
יהודה סבר לא. רבי יהודה
ור' שמעון פורשינן פסק
הראשון. אמר אבוי. רבי
ור' ישיהו ור' יהודה
ובתי שפא ור' שמעון
ורבן גמליאל ור' אליעזר
ואחרים. כוליהו סברא
להו סוכה דירת קבע
בעינן. ומגין שאפי' שיחת
חכמים צריכה לימוד.
שנאמר ועלה לא יבול.
פסאנו כי עליו האילן
נקראו שיתים. וכתיב
תחת אחז השיתים. וכתיב
וכל שיה השדה. וכתיב בין
שיתים יתקן. כמו שנקראו
דברי תורה שיתא. וכתיב
והקצות היא השיתין.
פ"ק (הסוכן) (הסוכן)
פסול ככרעי המטה
כשרה. אמר אבוי לא
שנו אלא פסול. שנמצא
מחזיק (א) הסוכן (אלא ר'
יהודה) דכרי שאין לו
קבע. ויש אומרים דכרי
המקבל טומאה. אבל סיכך
על בני המיטה וכחלי
המיטה הן דפנתו. כדרי
הכל כשרה.

עראי ומכעל אהל קבע.
והא ר' שמעון נמי דכ"י
סוכה דירת קבע. וקתני
מעשה ככרי עבדו של
רבן גמליאל כו'. ופליגי
על ר' יהודה. ואסיקנא
בהא פליגי. ר' שמעון
(סבר) אתא אהלי עראי
ומכעל אהל קבע. ור'
יהודה סבר לא. רבי יהודה
ור' שמעון פורשינן פסק
הראשון. אמר אבוי. רבי
ור' ישיהו ור' יהודה
ובתי שפא ור' שמעון
ורבן גמליאל ור' אליעזר
ואחרים. כוליהו סברא
להו סוכה דירת קבע
בעינן. ומגין שאפי' שיחת
חכמים צריכה לימוד.
שנאמר ועלה לא יבול.
פסאנו כי עליו האילן
נקראו שיתים. וכתיב
תחת אחז השיתים. וכתיב
וכל שיה השדה. וכתיב בין
שיתים יתקן. כמו שנקראו
דברי תורה שיתא. וכתיב
והקצות היא השיתין.
פ"ק (הסוכן) (הסוכן)
פסול ככרעי המטה
כשרה. אמר אבוי לא
שנו אלא פסול. שנמצא
מחזיק (א) הסוכן (אלא ר'
יהודה) דכרי שאין לו
קבע. ויש אומרים דכרי
המקבל טומאה. אבל סיכך
על בני המיטה וכחלי
המיטה הן דפנתו. כדרי
הכל כשרה.

א ב ג טו ט"ז א"ח י'
תל סתף י"ג

רבינו הנגאל

תניא כוותיה דרבא.
ואקשינן והרי מטה ריש
בה כמה אנרופוס. ולא
תשיב ליה ר' יהודה
אהל ומכסרי לישן תחתיה
כסוכה. ורחיק שאני מטה
דלגבה עשויה. כלומר
המזרח והמזרח עלה
לישן עליהן (עליהן) על
גביהן ונתנוהו אהל תחתיה.
ואקשינן אי הכי שורדין נמי
לבנן עשוין. וישנין שאני
שוורים פסמים שהרועים
נכנסים תחתיהם כולו מפני
החמה. ובגשמים מפני
הגשמים. שנמצאו להם
(כמה) [כסוף] אהל. אי
הכי מטה נמי מיניה
על מנעלים ומנעלים.
ונתחן זו. ומשני רבא
אלא שאני שוורים. הואיל
ומנינים על בני מעיים
כסוכה. שנאמר עור ובשר
תלבישני ובעצמות גוידים
תסוככני. איבעית אימא
ר' יהודה לשנין מטה הוא
דירת קבע בעין. והיא
לה סוכה (קבע) ומטה
דירת עראי. ולא אהל אהלי
עראי ומכעל אהל קבע.
והא ר' שמעון נמי דכ"י
סוכה דירת קבע. וקתני
מעשה ככרי עבדו של
רבן גמליאל כו'. ופליגי
על ר' יהודה. ואסיקנא
בהא פליגי. ר' שמעון
(סבר) אתא אהלי עראי
ומכעל אהל קבע. ור'
יהודה סבר לא. רבי יהודה
ור' שמעון פורשינן פסק
הראשון. אמר אבוי. רבי
ור' ישיהו ור' יהודה
ובתי שפא ור' שמעון
ורבן גמליאל ור' אליעזר
ואחרים. כוליהו סברא
להו סוכה דירת קבע
בעינן. ומגין שאפי' שיחת
חכמים צריכה לימוד.
שנאמר ועלה לא יבול.
פסאנו כי עליו האילן
נקראו שיתים. וכתיב
תחת אחז השיתים. וכתיב
וכל שיה השדה. וכתיב בין
שיתים יתקן. כמו שנקראו
דברי תורה שיתא. וכתיב
והקצות היא השיתין.
פ"ק (הסוכן) (הסוכן)
פסול ככרעי המטה
כשרה. אמר אבוי לא
שנו אלא פסול. שנמצא
מחזיק (א) הסוכן (אלא ר'
יהודה) דכרי שאין לו
קבע. ויש אומרים דכרי
המקבל טומאה. אבל סיכך
על בני המיטה וכחלי
המיטה הן דפנתו. כדרי
הכל כשרה.

א ב ג טו ט"ז א"ח י'
תל סתף י"ג